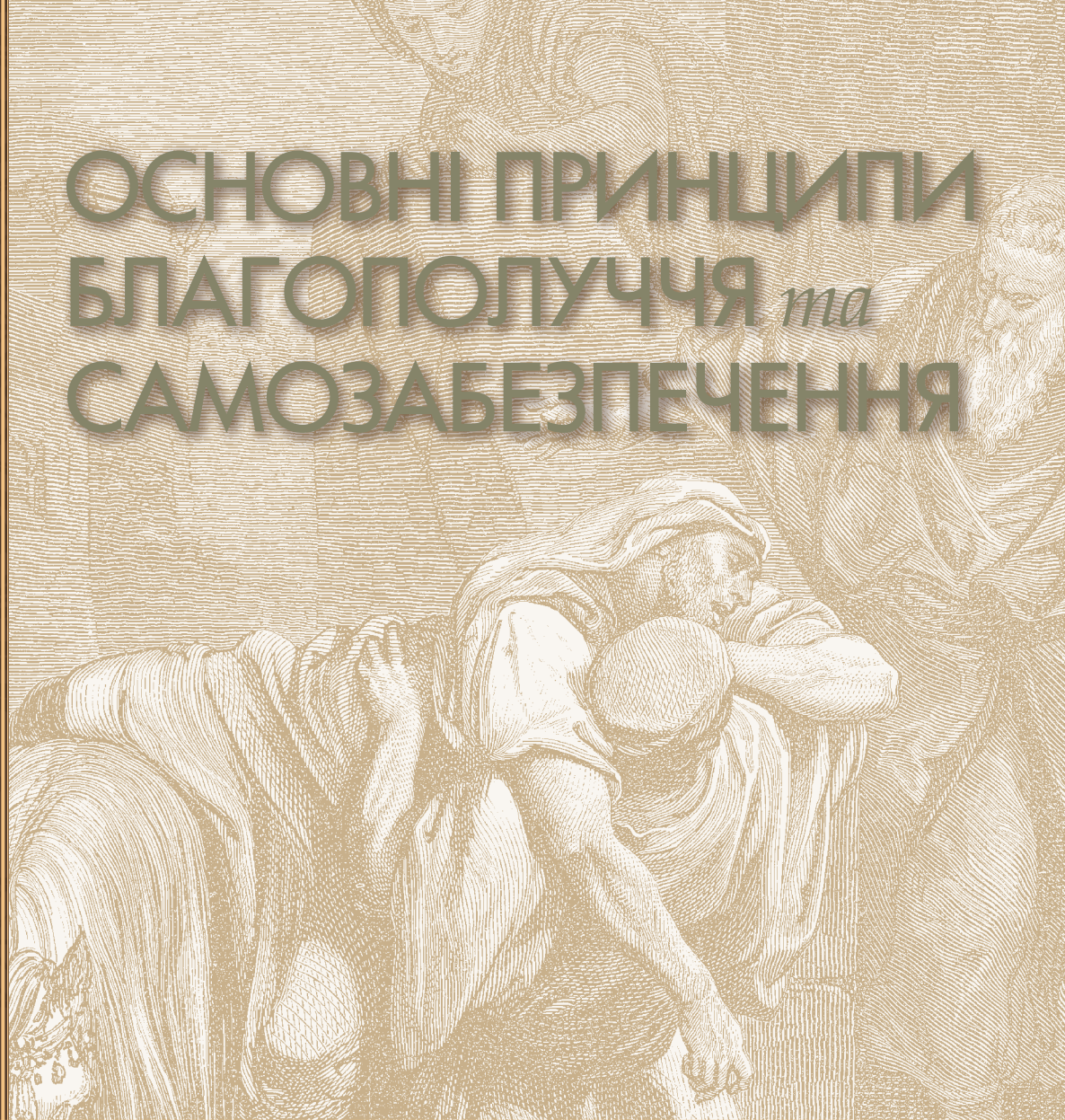

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ БЛАГОПОЛУЧЧЯ *та* САМОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

Ілюстрація на обкладинці: *Прибуття доброго самарянина до готелю*, художник Пол Густав Доре.

Видано
Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів
Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта

© 2009 by Intellectual Reserve, Inc.
Усі права застережено
Printed in Germany

Текст англійською мовою затверджено: 12/08.
Затверджено на переклад: 12/08.

Назва оригіналу: *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance*
Ukrainian
08288 192

СТАРІЙШИНА РОБЕРТ Д. ХЕЙЛЗ

З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Євангельський погляд на благополуччя: Віра в дії

Мої брати та сестри, я вдячний за цю можливість говорити з вами про бачення крізь призму євангелії принципів священства, які стосуються благополуччя у відновленій Церкві Ісуса Христа.

Економічне захмарення, яке вже тривалий час загрожувало

світові, вже відчувається нами повною мірою. Удар цього економічного шторму по дітях нашого Небесного Батька сьогодні вимагає подивитися на благополуччя крізь призму євангелії більше, ніж будь-коли раніше. Засновані на священстві принципи благополуччя є як матеріальними, так і духовними. Вони також вічні і застосовуються в будь-яких обставинах. Багаті ми чи бідні, ці принципи для нас.

Коли ми застосовуємо принципи благополуччя, то живемо “чистою побожністю”, як сказано в Писаннях (Яків 1:27). Спаситель навчав: “Що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих,—те Мені ви вчинили” (Матвій 25:40). Він також навчав, щоб ми не тільки прагнули “зглянутися над сиротами та вдовицями”, але також і “себе берег[л]и чистим[и] від світу” (Яків 1:27). Іншими словами, ми не тільки робимо добро, ми намагаємося *бути* добрими.

Тож євангельський погляд на благополуччя полягає в тому, щоб втілити в дію нашу віру в Ісуса Христа. Ми служимо іншим, як скеровує Дух. Коли

ми живемо за євангельськими принципами благополуччя, ми застосовуємо вчення Спасителя тут, у смертному житті.

Тоді, що ж це за принципи благополуччя? Як ми можемо застосовувати їх в якості духовних та матеріальних будівельних блоків у нашому повсякденному житті?

ОЩАДЛИВЕ ЖИТТЯ І САМОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Перший будівельний блок можна описати як ощадливе життя. Це означає бути задоволеними життям в межах своїх статків та готуватися до життєвих успіхів та невдач, щоб бути готовими до похмурих днів, коли ті настануть в нашому житті.

Жити ощадливо означає не жадати всім серцем речей цього світу. Це означає з мудрістю використовувати ресурси землі і не марнувати їх навіть у благополучні часи. Жити ощадливо означає уникати надмірних боргів та бути задоволеними тим, що ми маємо.

Ми живемо в епоху, коли люди вважають, що мають право на те, чого бажають. Багато хто вірять, що повинні мати все, що мають інші люди,—і негайно. Будучи неспроможними відкласти задоволення, вони залазять у борги, аби купити те, що їм не по кишені. Результати завжди впливають як на їхнє матеріальне, так і на духовне благополуччя.

Коли ми залазимо в борги, то віддаємо частку своєї безцінної свободи волі, і самі заганяємо себе в рабство. Ми віддаємо наш час, енергію та кошти, аби сплатити за те, що взяли в борг—ресурси, які можна було б використати, щоб допомогти собі, нашим сім'ям та іншим.

Коли наша свобода зменшується через борги, відчуття безвихідності, яке починає збільшуватися, виснажує нас фізично, пригнічує емоційно, і обтяжує духовно. Це впливає на нашу уяву про самих себе, на наші стосунки зі своїм подружжям або дітьми, з нашими друзями та сусідами, і, врешті-решт, з Господом.

Сплата боргів зараз і уникнення майбутніх боргів потребують від нас вияву віри в Спасителя—не лише *чинити* краще, але й *бути* кращими. Вимагається велика віра, щоб вимовити ці прості слова:

“Ми не можемо собі цього дозволити”. Вимагається віра, аби сподіватися, що життя стане кращим, коли ми будемо жертвувати нашими бажаннями, аби задовольнити потреби свої та інших людей.

Я свідчу, що та людина щаслива, яка живе в межах своїх статків і здатна робити невеликі заощадження на майбутні потреби. Коли ми живемо ощадливо та розвиваємо наші дари і таланти, ми стаємо більш самозабезпеченими. Самозабезпечення означає взяти на себе відповідальність за своє духовне і матеріальне благополуччя і за благополуччя тих, про кого Небесний Батько доручив нам піклуватися. Ми справді можемо наслідувати Спасителя у служінні та благословенні інших людей лише тоді, коли самі самозабезпечені.

Важливо зрозуміти, що самозабезпечення допомагає нам досягти нашої кінцевої мети. Наша найголовніша мета—стати подібними до Спасителя, і досягається вона нашим безкорисливим служінням іншим. Наша здатність служити визначається рівнем нашого самозабезпечення.

Як одного разу сказав Президент Меріон Г. Ромні: “Їжу для голодних не візьмеш з порожніх полиць. Гроші на допомогу нужденним не візьмеш з порожнього гаманця. Підтримка і розуміння не йтимуть від психологічно виснаженої людини. Навчання не може прийти від невігласа. І найважливішим за усе є те, що духовно слабка людина не спроможна надати духовної підтримки” (у Conference Report, жовт. 1982, с. 135; або *Ensign*, лист. 1982, с. 93).

СПЛАТА ДЕСЯТИНИ І ПОЖЕРТВУВАНЬ

Тоді яким же чином ми отримуємо допомогу від Небесного Батька, щоб мати достатньо для наших власних потреб, а також достатньо, щоб служити іншим? Одним з фундаментальних принципів благополуччя є сплата десятини і пожертвувань.

Головна мета закону десятини—це розвинути нашу віру. Виконуючи заповідь сплачувати “одну десятку всього [нашого] прибутку щорічно” (УЗ 119:4), ми стаємо кращими, наша віра зростає і підтримує нас у випробуваннях, нещастях та скорботах життя.

Сплачуючи десятину, ми також вчимося управляти своїми бажаннями та пожаданнями до речей цього світу, бути чесними у наших справах з ближніми та жертвувати заради інших.

Разом із нашою вірою зростатиме і наше бажання виконувати заповідь платити пожертвування від посту. Це пожертвування складає грошовий еквівалент принаймні двох прийомів їжі, які ми пропускаємо під час посту. Пожертвування від посту—це надана нам можливість взяти участь у анонімному жертвуванні заради благословення наших братів та сестер у духовних та матеріальних потребах—жертвування, яке не очікує земної похвали або вигоди. Добровільне пожертвування надає нам можливість наслідувати взіреть Спасителя, Який з власної волі віддав Своє життя за усе людство. Він сказав: “Пам’ятайте в усьому бідних і нужденних, хворих і страждальців, бо той, хто не робить цього, той не є Моїм учнем” (УЗ 52:40).

Як істинні учні Христа, ми також надаємо допомогу, як надав її добрий самарянин, котрий без вагань врятував свого невідомого брата, що лежав на узбіччі дороги (див. Лука 10:20–37). Джозеф Сміт сказав: “Людина, сповнена любов’ю Бога, не задовольняється тим, що благословляє тільки свою сім’ю, але поширює [свою любов] на весь світ, палко бажаючи благословити весь рід людський” (*History of the Church*, 4:227).

ПІДГОТОВКА ДО МАЙБУТНЬОГО

Як радили пророки останніх днів, деякі найважливіші будівельні блоки благополуччя стосуються підготовки до майбутнього.

Складання бюджету

Підготовка до майбутнього включає в себе складання плану витрат та заощаджень з наших прибутків. Старанне складання та дотримання сімейного або особистого бюджету можуть допомогти нам бачити різницю між нашими бажаннями й потребами та контролювати себе. Переглядання цього бюджету під час сімейної наради дозволить нашим дітям навчатися мудро витратити гроші та брати участь у плануванні та заощадженнях на майбутнє.

Освіта

Підготовка до майбутнього також включає в себе отримання освіти або професійного навчання та пошук добре оплачуваної роботи. Якщо зараз ви маєте роботу, робіть усе, що можете, аби стати цінним і важливим працівником організації, на яку ви працюєте. Старанно працюйте і будьте “робітник[ом]...варті[м]...своєї заплати” (Лука 10:7; див. також УЗ 31:5; 70:12; 84:79; 106:3).

У той час, коли компанії продовжують скорочувати свій штат або повністю закриваються, навіть ідеальні працівники можуть опинитися в ситуації, коли їм потрібно буде шукати нову роботу. Це нагода виявити довіру до Господа, зростати та зміцнюватися. Якщо ви шукаєте нову роботу, розвивайте свою віру в те, що Господь бажає й владний благословити вас. Також шукайте поради у тих, кому ви довіряєте, не бійтеся запитувати знайомих про наявність вакансій та просити про допомогу у пошуку нової роботи. Якщо необхідно, змініть стиль життя—і можливо своє місце проживання,—щоб жити за статками. Незалежно від вашого віку з готовністю шукайте додаткової можливості навчатися та здобути нові навички. Підтримуйте своє здоров’я у хорошому стані і не віддаляйтеся від свого подружжя та дітей. А, найголовніше, будьте вдячними. Висловлюйте свою вдячність у молитві за все, що ви отримали. Небесний Батько любить вас. Його Син пообіцяв: “Все це додасть тобі досвіду і буде тобі на благо” (УЗ 122:7).

Духовна підготовка

Мої брати та сестри, зараз час закласти будівельні блоки благополуччя в наших життях і навчити наших братів та сестер зробити те саме. Писання вчать нас: “Якщо ви будете готові, ви не злякаєтесь” (УЗ 38:30). Виконуючи заповіді та живучи за принципами благополуччя, ми можемо завжди мати Духа Господа з нами, щоб Він підтримував нас під час бур цих останніх днів і промовляв мир нашим душам.

Так саме, як ми заготовляємо свої матеріальні ресурси на “чорний” день, виконання заповідей,

молитва, читання Писань та покладання на Святого Духа готують нас до випробувань життя під час “чорних” днів. Будучи слухняними, ми запасаємося вірою, якої потребуємо, щоб долати зміни та виклики життя. Зберігаючи себе чистими від світу—тобто “доброзичливими”—ми здатні творити добро нашим братам та сестрам по всьому світу, надаючи як матеріальну, так і духовну допомогу.

На завершення дозвольте мені поділитися одним прикладом того, як ми використовуємо ці принципи у гуманітарному служінні.

Кожного року члени Церкви роблять свій внесок у справу копання колодязів в тих місцях, де не існує інших джерел питної води. Поміркуйте над користю лише одного з цих колодязів, викопаного в одному з віддалених селищ. Незважаючи на те, що дехто може охарактеризувати таку допомогу, як суто матеріальне благословення, якими будуть духовні благословення для матері, яка витрачала години, аби пішки дістатися до джерела води, і ще більше часу на те, щоб повернутися з нею до своїх дітей? До того, як колодязь було викопано, скільки часу в неї було, щоб навчати своїх дітей євангелії, молитися з ними і виховувати їх у любові до Господа? Скільки часу в неї було, щоб вивчати Писання самостійно, розмірковувати над ними та отримувати сили, аби зносити труднощі життя? Втільюючи свою віру в дію, члени Церкви допомогли задовольнити матеріальну спрагу її сім’ї, одночасно даючи їм можливість вільно пити від води життя і ніколи не мати спраги знов. Будучи вірними у житті за принципами благополуччя, вони змогли допомогти викопати “джерело тієї води, що тече в життя вічне” (Іван 4:14).

Я свідчу, що міра нашої християнської любові визначається тим, наскільки віддано ми живемо за принципами священства, які стосуються благополуччя. Ми маємо священну можливість застосувати відновлену на землі євангелію Христа, щоби втілити в дію нашу віру та отримати повноту радості в цьому житті та у світі прийдешньому.

Я приношу своє особливе свідчення, що наш Спаситель живе і що Він віддав Своє життя за наше вічне благополуччя. В ім’я Ісуса Христа, амінь.

ДЖУЛІ Б. БЕК

Генеральний президент Товариства допомоги

Обов'язки президента Товариства допомоги стосовно благополуччя

МЕТА ТОВАРИСТВА ДОПОМОГИ

Мої дорогі брати та сестри, говорити з вами про обов'язки президента Товариства допомоги приходу стосовно програми благополуччя є привілеєм. За моєю спиною знаходяться портрети жінок, які служили

генеральними президентами Товариства допомоги. Коли я досліджувала історію їхнього життя, то згадала, що ця організація виконувала свою роботу, як в часи зростання та добробуту, так і в часи війн, голоду, епідемій та депресії. Уроки, які ми засвоюємо з минулого, можуть допомогти нам орієнтуватися і в наші дні, коли відбуваються природні катаклізми, війни, урядові перевороты, особисті випробування та економічні негаразди. Від Товариства допомоги *очікується допомога*, тобто підтримка, полегшення або зусилля, щоб підняти когось чи витягти з біди.¹ Від нас завжди очікувалася допомога жінкам та їхнім сім'ям у їхніх життєвих обов'язках, щоб зміцнити віру та особисту праведність, укріпити сім'ї та домівки і служити Господу та Його дітям. Сьогодні ми зосередимося на тій частині нашої роботи, яка стосується благополуччя. Ми обговоримо те, як працювати під керівництвом єпископа,

щоб організувати, навчати та надихати сестер піклуватися про бідних і нужденних та допомагати їм ставати самозабезпеченими.

ТУРБОТА ПРО БІДНИХ І НУЖДЕННИХ

Товариство допомоги, яке має обов'язок "піклуватися про духовне благополуччя та спасіння... всіх сестер у Церкві",² було організоване, аби надавати "допомогу бідним, нужденним, вдовам і сиротам, та з метою виконання усіх милосердних цілей".³ Це включає в себе "допомогу бідним, допомогу хворим, допомогу тим, кого охопили сумніви, допомогу у здобутті освіти—допомогу в усьому, що заважає щастю та розвитку жінки".⁴

Я чула, яку високу оцінку давав Президент Монсон президентам Товариства допомоги, які служили з ним, коли він був молодим єпископом. Він і його президенти Товариства допомоги дотримувалися тієї самої моделі, що й ми сьогодні. Під його керівництвом президент Товариства допомоги відвідувала домівки членів Церкви, аби дізнатися, чи було у них достатньо їжі, меблів, навичок, чи були вони емоційно міцними та чи не мали вони якихось інших потреб. З допомогою молитви та тих духовних дарів, що вони мали, президенти Товариства допомоги його приходу шукали натхнення, щоб зробити належну оцінку потреб, які мали сім'ї сестер. Маючи цю інформацію, він мав можливість розробити план самозабезпечення для членів свого приходу.

САМОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І ОЩАДЛИВЕ ЖИТТЯ

Разом із обов'язком допомагати єпископу піклуватися про нужденних, Товариство допомоги турбується про підготовку, навчання та надихання сестер Товариства допомоги, щоб кожна з них стала самозабезпеченою. Щоби зрозуміти їхні обов'язки, провідники можуть поставити такі важливі запитання:

1. Що таке самозабезпечення?
2. Які особисті обов'язки має кожна сестра стосовно самозабезпечення?
3. Наскільки самозабезпеченими є сестри в моєму приході?

4. Яких навичок із самозабезпечення мають набути сестри з мого приходу?
5. Як ми можемо допомогти одна одній бути більш самозабезпеченими?

“Самозабезпечення означає, що ми мусимо використовувати усі свої благословення, надані Небесним Батьком, аби піклуватися про самих себе та наші сім’ї і вирішувати свої особисті проблеми”.⁵ Кожен з нас має відповідальність намагатися уникати проблем до того, як вони виникнуть, а також навчатися долати виклики життя, коли вони трапляються.

Жінка, яка робить запаси харчів, художник Джудіт А. Мер

На цій картині, що висить у моєму офісі, зображено жінку у коморі. З цієї картини ми можемо дізнатися більше, ніж просто те, якими можуть бути комори та домашня консервація. Подивіться на жінку. Вона стоїть одна, і ми не знаємо, одружена вона чи ні. Ця жінка підперезана фартухом, і можна зрозуміти, що зараз вона

працює. Праця—це фундаментальний принцип самозабезпечення. Ми можемо припустити, що всі ресурси навколо неї—це результат її власних трудів. Вона зробила деякі особисті приготування. Подивіться на її обличчя. Вона виглядає трохи стомленою, але дуже спокійною. Її очі свідчать про те, що душа її вдоволена. Вона виглядає самозабезпеченою жінкою.

Як ми стаємо самозабезпеченими? Ми стаємо самозабезпеченими, здобуваючи достатньо знань, належну освіту та грамотність; мудро розпоряджаючись грошима та ресурсами, маючи духовну силу, готуючись до непередбачених випадків та надзвичайних обставин; а також перебуваючи в доброму фізичному, соціальному та емоційному стані.

Тож які навички допоможуть нам стати самозабезпеченими? Для моєї бабусі було важливо вміти зарізати та обскубти курку. Щодо мене, то я досі ще не мала потреби різати та скубти курку. Проте, навіть у перші дні існування Церкви, Бригам Янг просив сестер вчитися, як запобігати хворобам у сім’ях, запроваджувати працьовитість в домівках, опанувати принципи рахівництва, бухгалтерії та інших практичних навичок.⁶ Це актуально і сьогодні. Освіта все ще життєво важлива. Кожен з нас є вчителем та учнем, і грамотність, технічні навички та вміння приймати рішення потрібні нам щодня. Ми також маємо величезну потребу у покращенні навичок спілкування в шлюбах та сім’ях, а хороші навички у вихованні ще ніколи не були такими важливими, як зараз. У світі ми також спостерігаємо зростання схильності залазити у борги та надмірно споживати товари.

Я запитала кількох єпископів, яких навичок із самозабезпечення найбільше потребували сестри з їхніх приходів, і вони відповіли, що це навичка зі складання бюджету. Жінкам потрібно зрозуміти небезпеку купівлі товарів у кредит і неспроможності жити в рамках бюджету. Другою навичкою, якої не вистачає сестрам, єпископи назвали кухарство. Їжа, приготована і споживана вдома, зазвичай потребує менших витрат, вона корисніша та сприяє більш міцним сімейним стосункам.

Я бачила чудові приклади сестер по всьому світу, які допомагали одна одній стати самозабезпеченими. У Сполучених Штатах Америки сестри збираються та навчаються, як скласти бюджет, щоб мати змогу купувати речі розважливо та зменшувати розмір боргу. Сестри старшого віку навчають молодших сестер кухарити та готувати корисну їжу вдома. У Гані сестри разом вчать читати. У Перу сестри готують пакети з рисом та бобами, щоб в той час, коли може трапитися землетрус, вони не залишилися без їжі. На Філіппінах, де час від часу трапляються тайфуни, сестри готують невеличкі пакунки з усім необхідним та їжею на випадок, якщо їм необхідно буде евакуюватися зі своїх домівок.

Сімейна молитва, художник Абелардо Лорія Ловендіно, з люб'язного дозволу Музею церковної історії

Друга картина, яка висить в моєму офісі, показує, як цей принцип можна застосовувати будь-де. На ній ми бачимо філіппінську сім'ю у своїй хатинці з пальмового листя, котра стоїть на стовпчиках над землею. На передньому плані ми бачимо у них великий глек з водою. Вони мають кошик, наповнений плодами манго, у них є трохи пального для приготування їжі, а також простий прилад для освітлення кімнати. Вони сидять за обіднім столом, схиливши свої голови у молитві. На стіні висить вишитий вручну надпис "Сім'ї навечно". Я можу припустити, що мати цієї сім'ї засвоїла багато принципів та навичок самозабезпечення, яким навчають на зборах та заходах Товариства допомоги.

Наскільки самозабезпечені сестри вашого приходу? Яким чином ви можете виявити їхні потреби? І хто має допомагати президенту Товариства допомоги в цій роботі? Оскільки це Божа робота, і оскільки покликання президента Товариства допомоги іде від Бога, вона має право на Його допомогу. У своєму розпорядженні вона також має поміч хороших візитних вчительок, які розуміють свій обов'язок пильнувати й піклуватися про сестер. Завдяки отриманим від них та інших сестер звітам, вона може дізнатися про їхні потреби. Вона також може скористатися допомогою комітетів та молодших сестер, які сповнені великої енергії і готові служити.

Акушерка: Шлях, який вона обрала, художник Крістал Хот'єр, з люб'язного дозволу Музею церковної історії

Ця третя картина, що висить у моєму офісі, зображує акушерку, яка була піонеркою Церкви. Ця картина нагадує мені, що одна сестра навіть з одною навичкою може стати благословенням для багатьох. Прикладом такої сестри є моя прапрабабуся, Мері Енн Гемблін, яка була акушеркою. Вона допомогла народитися на світ понад 2000-ам немовлят. Вона зробила цінний вклад у Господню комору часу і талантів.

ВИКОНАННЯ НАШИХ ОБОВ'ЯЗКІВ

Коли ми забезпечуємо себе та допомагаємо іншим у цьому—це свідчить, що ми є учнями Господа Ісуса Христа. Подібно до багатьох з вас, мене надихає на навчання принципам самозабезпечення приклад моєї мами та інших сестер Товариства допомоги. Однією з таких жінок була моя люба свекруха Джун, яка служила у президентствах Товариства допомоги майже безперервно протягом 30 років. Коли вона раптово померла минулого року, то залишила свідчення про своє вміння повністю забезпечувати себе. Вона мала діючу храмову рекомендацію, старенькі, зачитані Писання і посібники з навчання євангелії. Ми з любов'ю розділили між собою казанки, сковорідки та посуд, в яких вона готувала тисячі різних страв. Вона

залишила нам стьобані ковдри, які зробила зі старого одягу. Моя свекруха вірила у стародавнє прислів'я: "Не викидай, використовуй, заощаджуй і обходься". Ми бачили запаси харчів, які вона сама виростила, законсервувала та складала у коморі. Особливо зворушливими для нас були її маленькі розрахункові книжечки, в яких вона акуратно записувала свої витрати протягом багатьох років. Оскільки вона жила завбачливо, то заощадила певну суму, яку зберігала на непередбачені випадки, і в неї зовсім не було боргів! Та найважливішим було те, що вона навчала та надихала багатьох інших людей тим навичкам, які вона здобула протягом свого сумлінного життя.

Як провідники, ми виявляємо свою віру, коли використовуємо свій час і таланти, та беремо участь у зборах та заходах, щоб піклуватися, перш за все, про речі, які є важливими для матеріального та духовного благополуччя і спасіння. Якщо ми робитимемо це, то рясно матимемо любов, єдність, радість, сестринство та благословення. Я свідчу, що робота Товариства допомоги є невід'ємною частиною відновленої Господом Церкви і що Його робота сьогодні скеровується живим пророком. В ім'я Ісуса Христа, амінь.

Посилання

1. Див. *Online Etymology Dictionary*, "relief" and "relieve," www.etymonline.com.
2. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт* (Курс для вивчення на зборах носіїв Мелхиседекового священства і Товариства допомоги, 1998), с. 185.
3. *History of the Church*, 4:567.
4. John A. Widtsoe, *Evidences and Reconciliations*, arr. G. Homer Durham (1987), 308.
5. *Instructional Resources for Welfare Trainers*, Lesson 2: Self-Reliance, 3; матеріал доступний у форматі PDF на сайті [at providentliving.org](http://at.providentliving.org)
6. Див. Eliza R. Snow, "Female Relief Society", *Deseret News*, 22 квітня 1868 р., с.1; Бригам Янг, *Deseret News*, 28 липня 1869 р., с.5.

ЄПИСКОП Х. ДЕВІД БЕРТОН

Верховний єпископ

Обов'язки єпископа стосовно благополуччя

ШУКАТИ НУЖДЕНИХ ТА ПІКЛУВАТИСЯ ПРО НИХ

Доброго дня, я єпископ Девід Бертон, і сьогодні я маю привілей перебувати в присутності шістьох чудових єпископів з Центервільського Північного колу штату Юта. Ми

знаходимося на Площі благополуччя в Солт-Лейк-Сіті. Дякуємо, що приєдналися до нас, щоб обговорити обов'язки єпископів у пошуку та піклуванні про малозабезпечених.

На початку нашої зустрічі я процитую два висловлювання Президента Дж. Рубена Кларка молодшого. Президент Кларк багато років служив у складі Першого Президентства Церкви і дуже ефективно розвивав програму, яку тоді називали Церковний план безпеки і яка зараз має назву Церковний план благополуччя.

Якось Президент Дж. Рубен Кларк молодший зателефонував одному єпископу, щоб сказати йому, що одинока матір з трьома дітьми того дня переїхала жити на територію, яку охоплював приход цього єпископа. Президент Кларк попросив єпископа якомога скоріше відвідати нове помешкання тієї жінки та надати їй усю можливу допомогу.

Президент Кларк сказав єпископу: "Якби я міг, то допоміг би цій сестрі, але я тільки Перший

радник Президента Церкви і не маю повноваження виписувати дозвіл єпископа на отримання допомоги з комори. Однак ви маєте це повноваження і привілей,—сказав він,—і саме тому я дзвоню вам з проханням зробити те, що, як ви відчуваєте, має бути зроблене в цій ситуації”.

В іншому випадку Президент Кларк під час одного зі своїх могутніх звернень сказав:

“Згідно зі словами Господа, повноваження і право піклуватися про бідних Церкви покладено винятково на єпископів. ... Це його, і тільки його, обов’язок визначати кому, коли, як і в якому обсязі надавати допомогу з церковних фондів членам Церкви його приходу. ...

Цей великий і важливий обов’язок покладений на нього Самим Господом. Єпископ не може уникнути цього обов’язку; він не може ухилитися від нього; він не може передати його комусь інше і таким чином звільнити себе. Кого б він не залучив допомагати йому в цьому, він все ще залишатиметься відповідальним” (цитовано з Thomas S. Monson, in Conference Report, Oct. 1980, 132; або *Ensign*, Nov. 1980, 90).

Які обов’язки має єпископ стосовно благополуччя? Їх принаймні три! Ось вони:

1. Вчити членів Церкви основним принципам самозабезпечення та заохочувати їх бути самозабезпеченими. Дві нещодавно видані брошури: *Керівні принципи щодо коштів сім’ї* та *Керівні принципи щодо домашніх сімейних запасів* можуть бути дуже корисними у допомозі членам Церкви для розуміння важливості самозабезпечення.
2. Допомагати членам ради приходу дізнаватися про свої обов’язки й виконувати їх.
3. Надавати допомогу згідно з основними принципами благополуччя.

Нещодавно видана брошура під назвою *Providing in the Lord’s Way: Summary of a Leader’s Guide to Welfare* (Надавати допомогу за прикладом Господа: Зведення керівних принципів стосовно благополуччя для провідників) нагадає вам про основну мету благополуччя, самозабезпечення та допоміжних принципів.

ГОСПОДНЯ КОМОРА

Через одкровення Господь відкрив членам Церкви, що їм слід “вділят[и] від [їхнього]го майна бідним, ... і його буде покладено перед єпископом... [і воно] має зберігатися в Моїй коморі, щоб благословляти бідних і нужденних” (УЗ 42:31–32, 34).

Кожен єпископ має у своєму розпорядженні усю різноманітність “засобів”, які допомагатимуть йому у піклуванні про бідних. Ми називаємо цю сукупність засобів—Господньою коморою.

Комора включає в себе такі засоби:

1. Готівка, яку вносять члени Церкви, коли постяться та отримують завдяки цьому благословення.
2. Продукція, виготовлена на церковних заводах або закуплена для використання єпископом.
3. Час, таланти та ресурси членів Церкви.

Ці таланти, які можуть бути корисними й потрібними, разом із готівкою та готовою продукцією, складають Господню комору. Господня комора доступна кожному єпископу і існує в кожному приході. Всупереч загальноприйнятому уявленню, Господня комора—це не лише будинок або склад, заповнений товарами та продукцією, що чекає на своє розподілення.

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ

Коли єпископи виконують свої, Богом дані, доручення шукати бідних та піклуватися про них за прикладом Господа, часто їм необхідно буде приймати важкі рішення. Оскільки єпископи стикаються з такими задачами, їх благословлено і великою мірою наділено даром проникливості. Кожна окрема справа, яку ви вирішуєте, потребує натхнення. Скеровуючись Духом та пам’ятаючи про основні принципи благополуччя, єпископи можуть найкращим чином визначити тих, хто в нужді, в якому обсязі і яка саме допомога їм необхідна, і скільки часу її можуть потребувати.

Ви можете запитати, що то за основні, перевірені часом принципи благополуччя, які допоможуть єпископам оптимізувати свої рішення?

1. Шукати бідних.

Єпископи повинні пам'ятати, що це їхній обов'язок — шукати бідних. Недостатньо допомагати тільки тоді, коли про це просять. Єпископ має залучати провідників священства і провідників Товариства допомоги, а також домашніх та візитних учителів, щоб виявити тих членів Церкви, яким потрібна допомога.

2. Сприяти, щоб люди відчували власну відповідальність.

Єпископи мають відповідальність пам'ятати, що коли вони допомагають людям, то повинні сприяти тому, щоб вони відчували власну відповідальність. Люди відповідальні самі за себе. Коли вони не спроможні самі забезпечити себе, обов'язок та можливість допомогти їм мають найближчі родичі, а також інша рідня.

3. Підтримувати життя, а не спосіб життя.

Ми використовуємо лаконічний вираз: "Підтримувати життя, а не спосіб життя". Коли ми підтримуємо життя, поміч Церкви передбачає допомогу їжею, одягом та підходящим житлом, а також іншу допомогу, встановлену єпископом, яка необхідна, щоб допомогти людині стати самостійною. Від людей очікується, що вони використовуватимуть усе, що вони мають, аби підтримати самих себе, а також впорядковано зменшать свої витрати, щоб пристосуватися до скорочення власного бюджету.

4. Спочатку треба допомогти не грошами, а тим, що потрібно.

Ще одним основним принципом допомоги є те, що, зазвичай, ми спочатку допомагаємо не грошами, а потрібними речами. Якщо можливо, єпископ забезпечує члена Церкви тим, що йому потрібно, а не дає йому гроші чи сплачує його квитанції. В тих місцях, де немає комори єпископа, для придбання необхідного можна витратити кошти з пожертвувань від посту.

5. Надавайте людям можливість працювати та служити за надану їм допомогу.

Один з найважливіших основних принципів включає в себе надання можливостей працювати та

служити за надану допомогу. Аби зберегти гідність людей у скрутні для них часи, коли вони отримують допомогу, необхідно знаходити для них такі можливості служити й працювати, які б відповідали обставинам їхнього життя. Обсяг роботи або служіння не має бути еквівалентним отриманій допомозі, а скоріше має бути достатнім, щоб уникати зла, що приходить від отримання дармової допомоги, та виникнення у людей впевненості, що їх мають утримувати. Рада приходу може допомогти скласти і вести список таких корисних робіт.

ПИТАННЯ ЄПІСКОПІВ

Після цього короткого огляду принципів допомоги давайте обговоримо деякі питання, які б ви хотіли підняти і які стосуються вашого важливого покликання шукати й піклуватися про бідних.

Запитання: Ми усвідомлюємо, що, як єпископи, маємо особливу відповідальність щодо допомоги у благополуччі, а чи є інші люди, до яких ми могли б правомірно звернутися по допомогу в цьому обов'язку?

Відповідь: У виконанні цього обов'язку єпископ має можливість користуватися допомогою багатьох інших людей. Наприклад, члени ради приходу, кворумів священства та Товариства допомоги можуть допомагати єпископу задовольняти тимчасові та довгострокові потреби, пов'язані з благополуччям. Цим провідникам допомагають домашні вчителі, візитні сестри та інші, хто має конкретні навички.

Запитання: Говорячи про питання благополуччя, як можу я як єпископ краще використовувати Товариство допомоги і провідників кворуму?

Відповідь: Товариство допомоги і провідники кворуму можуть виявитися надзвичайно корисними в цілому в цьому процесі, а благополуччя повинно займати центральну роль у роботі кворумів священства, а також Товариства допомоги. Воно має регулярно обговорюватися на зборах президентств. Під керівництвом єпископа кворуми священства і Товариство допомоги мають допомагати членам Церкви знаходити рішення як у короткострокових, так і у довгострокових питаннях з благополуччя, і ставати самостійними.

Президент Товариства допомоги займає особливе місце в цьому процесі. Зазвичай вона допомагає єпископу, відвідуючи членів Церкви, яким необхідна допомога в питаннях благополуччя. Вона допомагає їм визначити їхні потреби і пропонує єпископу, яку саме допомогу слід надати. Щоб допомогти їм у цьому, єпископ і президент Товариства допомоги можуть використовувати форму Аналіз потреб і ресурсів.

Запитання: Єпископе Бертон, якою буде ваша рекомендація стосовно того, як вчити закону посту, щоб допомогти нашим членам Церкви мати краще розуміння щодо нього?

Відповідь: Закон посту є основним у духовному благополуччі дітей нашого Небесного Батька. Він запровадив закон посту, а також закон десятини, щоб благословити Свій народ. Єпископ повинен навчати всіх членів свого приходу важливості жити за цими законами. Він також мусить вчити стосовно благословень, які обіцяє Господь за виконання цих законів. Серед цих благословень близькість до Господа, збільшена духовна сила, матеріальне благополуччя, більше співчуття та сильніше бажання служити.

У деяких місцях світу з єпископської комори можна отримати продукти харчування і одяг. Там, де це зробити неможливо, забезпечення продуктами харчування та одягом здійснюється з коштів пожертвувань від посту. Ці ж кошти також використовуються для надання допомоги, що стосується житла, медичного обслуговування та всього потрібного для підтримання життя.

Однак не вимагається, щоб сума витрат з пожертвувань від посту в приході та колі дорівнювала сумі внесків пожертвувань від посту.

Запитання: Через ситуацію, в якій опинилася сьогодні економіка, ми спостерігаємо, як все більша кількість сімей та членів Церкви переживає важкі часи у намаганнях погасити кредити. Чи дозволено нам використовувати церковні фонди, щоб допомогти їм у погашенні кредиту?

Відповідь: Як ви безсумнівно пам'ятаєте, зазвичай призначається тимчасова допомога. Єпископи разом із провідниками кворуму і Товариства

допомоги та, якщо необхідно, іншими спеціалістами повинні допомогти тим, хто отримує допомогу, розробити план, як досягти самозабезпечення, щоб їм більше не потребувалася допомога.

Якщо погашення кредиту через короткий час дозволить їм виконати свій план щодо самозабезпечення, тоді погашення кредиту може бути бажаним та припустимим.

Запитання: Чи може особа, яка отримує допомогу від уряду, також користуватися церковною допомогою?

Відповідь: Члени Церкви, щоб задовольнити свої основні потреби, можуть вибрати джерела допомоги в громаді, наприклад, державні організації. Єпископ має добре знати про такі джерела. Серед джерел, які часто використовуються, є такі:

- Лікарні, поліклініки або інші медичні заклади.
- Професійне навчання та послуги з працевлаштування в тих місцях, де вони доступні в громаді.
- Служби допомоги людям з вадами.
- Професійні психологи чи соціальні працівники. Майже в кожній громаді є психологи або соціальні працівники, які поділяють наші цінності.
- Установи, де допомагають позбуватися залежності, які зараз набагато доступніші, ніж будь-коли раніше.

Коли члени Церкви отримують допомогу з джерел, які не належать Церкві, єпископ може надавати також і церковну допомогу та мусить допомагати членам Церкви уникати залежності від будь-якого з цих джерел. Коли можливо, члени Церкви мають відпрацювати отриману допомогу. Нам треба уникати зла, що приходить від отримання безкоштовної допомоги, та зла від будь-якого роду утримання.

Брати та сестри, ми мали можливість трохи обговорити священні принципи, що стосуються допомоги і сприяння тим, хто в нужді. Нехай Господь благословить кожного з вас, коли ви виконуватимете свою роль, піклуючись про дітей нашого Небесного Батька і демонструючи здібність любити та виявляючи співчуття, що приходить від служіння. Я смиренно молюся, щоб Господні благословення були на вас, і роблю це в ім'я Ісуса Христа, амінь.

ПРЕЗИДЕНТ ТОМАС С. МОНСОН

Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Шлях Господа

Мої брати та сестри, який я вдячний, що маю можливість звертатися до вас відносно теми, що дуже люба моєму серцю, а саме, говорити про церковну програму благополуччя.

СЛУЖІННЯ В ПРОЕКТАХ З БЛАГОПОЛУЧЧЯ

Розташована дещо в стороні від уторованих доріг Солт-Лейк-Сіті, у відлюдному місці знаходиться загальновідома площа. Тут, у непримітний спосіб, мотивований любов'ю подібною до Христової, працівники служать один одному згідно з божественним планом Учителя. Я говорю про Площу Благополуччя, іноді відому як єпископська комора. У цьому центральному місці та в багатьох інших місцях по всьому світу консервуються фрукти й овочі, виготовляються, маркуються, складуються та розподіляються між особами, які в нужді, товари широкого вжитку. Там ви не побачите ні ознак державної допомоги, ні будь-яких грошових операцій, і єдине, до чого там ставляться з повагою,—це підписаний дозвіл висвяченого єпископа.

У період з 1950 по 1955 рік я мав привілей головувати в якості єпископа над більш як 1080 членами Церкви в центральній частині міста Солт-Лейк-Сіті. В моєму приході було 84 вдови та, можливо, 40 сімей, яких було виявлено як тих, хто час від часу та в різній мірі потребував допомоги.

Щоб задовольнити потреби нужденних, підрозділам Церкви було надано конкретні завдання. В одному церковному підрозділі члени Церкви

заготовляли яловичину, в іншому—апельсини, ще в іншому—овочі або пшеницю, тобто усю ту різноманітність основних продуктів, якими можна було б наповнити комори і нагодувати літніх та нужденних. Господь показав нам шлях, як це зробити, коли проголосив: “І комора буде утримуватися пожертвуваннями від Церкви; а вдів та сиріт буде забезпечено, так само як і бідних” (УЗ 83:6). Потім Він нагадав: “Але це необхідно зробити у Мій власний спосіб” (УЗ 104:16).

У тім районі, де я жив і служив, ми працювали над проектом заготовлення свійської птиці. Більшість часу цей проект успішно працював, постачаючи до комори десятки тисяч свіжих яєць та сотні фунтів різаної свійської птиці. Проте траплялися випадки, коли досвід роботи в якості волонтерів-міських фермерів залишав нам не лише пухирі на долонях, а й сум у серці та розумі.

Наприклад, я завжди пам'ятатиму час, коли ми—молоді чоловіки в Аароновому священстві—зібралися разом, аби провести ґрунтовне весняне прибирання на пташиній фермі. Наша сповнена ентузіазмом та енергією юрба зібралася на місці проведення проекту і заповзято почала виривати бур'ян, збирати у великі купи сміття та все це спалювати. У світлі яскравого багаття ми їли хот-доги і вітали один одного з добре зробленою роботою. Птахоферма тепер виглядала чистою й охайною. Проте усе змарнувала лише одна лиховісна проблема. Гомін та багаття настільки розтурбували тендітне й темпераментне населення з 5000 несучок, що більшість з них несподівано почали линяти і перестали нестися. З того часу, прориваючи бур'ян, ми намагалися бути спокійнішими, щоб кури не перестали нестися.

Жоден член Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, який консервував горох, обривав бадилля буряка, складав сіно, згрібав вугілля або служив, допомагаючи іншим ще якимось, ніколи не забуде і не пожалкує, що допомагав тим, хто був у нужді. У цій величезній, натхненній програмі благополуччя беруть участь віддані чоловіки й жінки. Дійсно, цей план ніколи б не мав успіху завдяки лише одним фізичним зусиллям, оскільки ця програма діє завдяки вірі та Господньому керівництву.

ПІДКРІПЛЕНІ ВІРОЮ

Наше покоління було не першим, хто ділився з іншими людьми тим, що вони мали. Нам варто лише звернутися до подій, описаних у 1 Царів у Святій Біблії, аби знов визнати той принцип, що коли ми дотримуємося поради Господа і піклуємося про нужденних, то вигоду від цього отримують усі. Там ми читаємо, що надзвичайна засуха вразила землю. За нею прийшов голод. Ілля пророк отримав від Господа настанову, яка мала бути дивовижною для нього: “Іди до Сарепти... Ось наказав Я там одній вдові, щоб годувала тебе”. Коли Ілля знайшов удову, то сказав їй:

“Візьми мені трохи води до посудини, й я нап’юся”.

І пішла вона взяти. А він кликнув до неї й сказав: “Візьми мені й шматок хліба в свою руку!”

Її відповідь описала їхню сумну ситуацію, коли вона пояснила, що готувала залишки останньої їжі для свого сина та себе, і що після цього їм залишалося тільки померти.

Якою неймовірною для неї мала бути відповідь Іллі:

“Не бійся! Піди, зроби за своїм словом. Тільки спочатку зроби мені з того малого калача, і винесеш мені, а для себе та для сина свого зробиш потім.

Бо так сказав Господь, Бог Ізраїлів: Дзбанок муки не скінчиться, і не забракне в горняті олії аж до дня, як Господь дасть дощу на поверхню землі”.

І пішла вона, і зробила за словом Іллі, і їла вона й він та її дім довгі дні,—

“Дзбанок муки не скінчився, і не забракло в горняті олії” (1 Царів 17:9–11, 13–16).

Саме така віра завжди підкріплювала та надихала Господній план благополуччя.

ПРАВИЛЬНИЙ ПІСТ

Коли кожного місяця ми постимося протягом одного дня і робимо щедри внески до фонду пожертвувань від посту в сумі, яка принаймні дорівнює не витраченим на їжу коштам, давайте пам’ятати слова Ісаї, коли він описав правильний піст:

“Чи ж не це,—щоб владати голодному хліба свого, а вбогих бурлаків до дому впровадити? Що як

побачиш нагого,—щоб вкрити його, і не сховатися від свого рідного?

Засяє тоді, мов досвітня зоря, твоє світло, і хутко шкірою рана твоя заросте, і твоя справедливість ходитиме перед тобою, а слава Господня сторожею задньою!

Тоді кликати будеш—і Господь відповість, будеш кликати—і Він скаже: Ось Я! ...

І буде Господь тебе завжди провадити, і душу твою нагодує в посуху, ... і ти станеш, немов той напоений сад, і мов джерело те, що води його не висихають!” (Ісаїя 58:7–9, 11).

Наші священні фонди пожертвувань від посту витрачаються на роботу комор, потреби бідних та медичну допомогу для хворих, які не мають коштів.

Звичайно, в багатьох місцях пожертвування від посту збираються кожного місяця молодими чоловіками з Ааронового священства, як правило, рановранці в Суботній день. Я пригадую, як хлопці з приходу, над яким я головував, зібралися одного ранку із заспаними очима, злегка скуйовдженим волоссям і трохи скаржачись, що мали встати так рано, щоб виконувати своє завдання. Однак їм не було сказано жодного докірливого слова, а наступного тижня разом із хлопчиками ми вирушили на екскурсію до Площі Благополуччя. Там вони самі побачили, як на телефонному комутаторі працює кульгавий чоловік, як інший літній чоловік заставляє продукцією полиці комори, як жінки розкладають одяг, що мав видаватися нужденним, і що навіть сліпий чоловік наклеює етикетки на банки. Тут працювали люди, які заробляли на засоби для існування, віддаючи свою працю. Пронизлива тиша запала серед хлопчиків, коли вони побачили, як їхні зусилля кожного місяця допомагали збирати священні фонди пожертвувань від посту, які допомагали нужденним і забезпечували роботою тих, хто в іншому випадку залишався б бездіяльним.

З того пам’ятного дня і надалі спонукати хлопців вже було не потрібно. Кожного ранку в пісню неділю о 7 годині вони вже були на місці, одягнені у свій найкращий недільний одяг, маючи палке бажання виконувати свій обов’язок носіїв Ааронового священства. Вони вже не просто доставляли й

збирали конверти. Вони допомагали забезпечувати голодних їжею і надавати притулок бездомним— саме так, як учив Господь. Вони почали частіше усміхатися, а їхня хода стала енергійнішою. Можливо тепер вони краще зрозуміли слова, що вже стали класикою: “Що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих,—те Мені ви вчинили” (Матвій 25:40).

ЧУДО ЛЮБОВІ

Хтось може спитати стосовно тих людей, які допомагають у програмі благополуччя: “Що спонукає кожного працівника бути таким відданим”? Відповідь може бути простою: “Особисте свідчення про євангелію Господа Ісуса Христа, щире бажання любити Господа усім своїм серцем, розумом і душею та свого ближнього, як самого себе”.

Саме це спонукало мого особистого друга, який вже помер і який тоді був зайнятий у виробничій сфері, зателефонувати мені в ті дні, коли я служив єпископом, і сказати: “Я посилаю до комори наповнену цитрусовими вантажівку з причепом для тих людей, які не можуть їх собі дозволити. Повідом управління комори, що до них їде вантажівка і що усе це безкоштовне; але, єпископе, ніхто не повинен знати, хто це послав”. Я нечасто бачив таку радість і вдячність, яку викликав цей великодушний вчинок. І я ніколи не сумнівався в тому, що цей неназваний добродійник зараз вже отримав вічну нагороду.

Такі добрі вчинки великодушності не є рідкістю, і їх часто можна побачити. Трохи нижче запрудженої автостради, що йде навколо Солт-Лейк-Сіті, колись стояв будинок літнього самотнього чоловіка на ім'я Луїс, який через інвалідність і дня не знав без болю і більшість часу проводив на самоті. Одного зимового дня я відвідав його. Коли я подзвонив у двері, він довго йшов, щоб відкрити. Я увійшов у його прибраний дім; тепло було лише на кухні. В інших кімнатах було холодно, 5 градусів тепла за Цельсієм. Причиною було те, що в нього не було достатньо грошей, аби сплачувати за опалення інших кімнат. Треба було поклеїти шпалери на стінах, вирівняти стелі, наповнити кухонні шафи.

Після візиту до свого друга я мав неспокійні відчуття. Єпископа було повідомлено, і чудо любові, підтримане свідченням, сталося. Були організовані члени приходу, і почалася праця любові. Місяцем пізніше мій друг Луїс подзвонив мені і спитав, чи можу я прийти і подивитися, які переміни сталися з ним. Я прийшов і дійсно побачив чудо. Доріжки біля будинку, пошкоджені корінням великих тополь, було покладено наново. Ганок будинку відремонтовано. Було встановлено нові двері, що виблискували металевими деталями. Стелю було вирівняно, шпалери поклеєно, дерев'яні частини будівлі пофарбовано, дах замінено, а кухонні шафи наповнено. Будинок вже не був холодним і непривітним. Тепер він, здавалося, нашіптував теплі вітання.

А насамкінець Луїс залишив мені демонстрацію своєї гордості й радості: на його ліжку лежала прекрасна стьобана ковдра із зображенням сімейного гербу сім'ї Мак-Дональд. Її було виготовлено з любов'ю й турботою жінками Товариства допомоги. До того як піти, я дізнався, що кожного тижня молоді неодружені члени Церкви приносили йому гарячу вечерю і проводили разом з ним домашній вечір. Тепло витіснило холод. Ремонт переобразив зношене роками. Але найважливіше те, що надія розвіяла відчай, а любов тепер переможно панувала.

Усі, хто брав участь у цій зворушливій драмі реального життя, здобув нове, особисте розуміння вчення Учителя: “Блаженніше давати, ніж брати!” (Дії 20:35).

Усім, хто чує мій голос, я проголошую, що план благополуччя Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів натхнено Всемогутнім Богом. Господь Ісус Христос насправді є його Творцем. Він каже і вам, і мені: “Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду” (Об'явлення 3:20).

Почуймо Його голос, відкріймо Йому двері наших сердець і нехай Він буде нашим постійним напарником, коли ми прагнемо служити Його дітям. Я смиренно молюсь про це в Його святе ім'я, в ім'я Ісуса Христа, нашого Господа, амінь.

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

